31996D0040

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 1995 r.

w sprawie zawieszenia postępowania na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94 w sprawie barier handlowych, dotyczącego piractwa nagrań dźwiękowych Wspólnoty w Tajlandii i jego skutków dla handlu Wspólnoty w dziedzinie nagrań dźwiękowych

(96/40/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r., ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności ustanowionych pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu ([1]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 365/95 ([2]), w szczególności jego art. 11 i 14,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dniu 5 czerwca 1991 r. Komisja otrzymała skargę złożoną na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2641/84 z dnia 17 września 1984 r. w sprawie wzmocnienia wspólnej polityki handlowej w szczególności odnośnie do ochrony przed niedozwolonymi praktykami handlowymi ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 522/94 ([4]), od Europejskiego Biura Międzynarodowej Federacji Przemysłu Fonograficznego, reprezentujący właściwie wszystkich producentów nagrań dźwiękowych we Wspólnocie. Skarga utrzymuje, iż w Tajlandii ma miejsce piractwo nagrań dźwiękowych Wspólnoty na ogromną skalę oraz że piractwo to wyrządza szkody dla przemysłu Wspólnoty, w szczególności wywiera ono wpływ na wywóz nagrań dźwiękowych Wspólnoty do Tajlandii, jak również na niektóre rynki trzecie;

skarga przedstawiła dostateczne dowody w rozumieniu art. 6 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2641/84 co do istnienia niedozwolonej praktyki handlowej przypisywanej Tajlandii i co do wynikłej szkody, Komisja ogłosiła w powiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ([5]) wszczęcie postępowania śledczego w sprawie piractwa nagrań dźwiękowych Wspólnoty w Tajlandii;

po wszczęciu postępowania, Komisja zbadała stan prawny i faktyczny sprawy oraz przedłożyła sprawozdanie ze śledztwa Komitetowi Doradczemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2641/84. Z powyższego wynikało, iż w trakcie omawianego okresu, zasadniczo wskutek zaniechania przez władze tajskie prawidłowego egzekwowania ówczesnego ustawodawstwa tajskiego o prawach autorskich, poziom piractwa nagrań dźwiękowych (z repertuaru międzynarodowego) prawdopodobnie osiągnął 90 %, a sytuacja ta spowodowała istotne szkody dla przemysłu Wspólnoty, w szczególności w postaci utraconej sprzedaży na rynku tajskim (jak również na niektórych innych rynkach trzecich). W konsekwencji wynikało, iż Tajlandia naruszyła swoje międzynarodowe zobowiązanie do udzielenia producentom nagrań dźwiękowych Wspólnoty skutecznej ochrony przed

([1]) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 71.
([2]) Dz.U. L 41 z 23.2.1995, str. 3.
([3]) Dz.U. L 252 z 20.9.1984, str. 1.
([4]) Dz.U. L 66 z 10.3.1994, str. 10.
([5]) Dz.U. C 189 z 20.7.1991, str. 26.

piractwem ich produktów. Obowiązek ten wynikał z przepisy o traktowaniu narodowym przewidzianym w art. 4 Aktu Berlińskiego Konwencji Berneńskiej o Ochronie Dzieł Literackich i Artystycznych, której sygnatariuszem jest Tajlandia;

następnie Komisja przeprowadziła konsultacje z władzami tajskimi, w wyniku których rząd tajski zobowiązał się we wrześniu 1992 r. do zmniejszenia piractwa nagrań dźwiękowych WE do nieznacznych poziomów w możliwie najkrótszym okresie czasu oraz do osiągnięcia znacznego zmniejszenia w pierwszym stadium w przeciągu jednego roku;

na bazie niniejszego zobowiązani, przy życzliwej opinii Komitetu Doradczego oraz z zastrzeżeniem dokonywania regularnej oceny sytuacji, wynikało, iż dalsze działania w ramach postępowania nie są konieczne w najbliższej przyszłości;

w grudniu 1993 r. w Tajlandii przebywała misja w celu dokonania oceny uzyskanych postępów. Po zakończeniu misji Komisja ponownie przedłożyła sprawozdanie Komitetowi utworzonemu na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2641/84. Pierwszym stwierdzeniem misji było to, iż rzeczywisty poziom piractwa kaset dźwiękowych spadł do około 50 % w pierwszym roku po podjęciu zobowiązania przez rząd tajski, potwierdzając tym sposobem wolę rządu tajskiego wywiązania się ze swojego zobowiązania. Jednakże dalsze postępy uznano za powolne oraz wyrażono ponadto zatroskanie, co do możliwości odrodzenia się piractwa nagrań dźwiękowych, w szczególności w wyniku sprzedaży pirackich kompakt dysków (CD). W tym kontekście, prozy życzliwej opinii Komitetu Doradczego wynikało, iż należy dać Tajlandii więcej czasu, aby stworzyć sposobność przyjęcia nowego ustawodawstwa o ochronie praw autorskich, które już istniało w postaci projektu i było przedmiotem dyskusji w Komisji parlamentarnej, a zarazem zawiera on bardziej odpowiednie przepisy służące zwalczaniu piractwa i skutecznemu egzekwowaniu;

informacje zgromadzone przez Komisję od początku 1994 r. wskazują, iż nie nastąpiła dalsza istotna poprawa rzeczywistego poziomu piractwa nagrań dźwiękowych WE. Nastąpił jednak bardzo pozytywny postęp w zakresie ustawodawstwa. Nowa tajska ustawa o ochronie praw autorskich weszło w życie dnia 21 marca 1995 r. Wprowadziła ona liczne przepisy mające na celu uproszczenia postępowania przeciwko piratom, włączając w to niezbędne skutki odstraszające dla potencjalnych i rzeczywistych sprawców naruszeń, w szczególności poprzez znacznie podwyższone kary;

zważywszy na powyższe okoliczności oraz uwzględniając utrzymywanie się znacznego poziomu piractwa, w szczególności w odniesieniu do CD oraz w świetle perspektyw jego redukcji do znikomego poziomu na stałe w drodze skutecznego egzekwowania nowego ustawodawstwa tajskiego – Komisja uważa, iż na tym etapie nie byłoby właściwe ani umorzenie postępowania ani przyjęcie środków polityki handlowej. Istnieje jednakże konieczność bliskiego śledzenia sytuacji;

od dnia 1 stycznia 1995 r. rozporządzenie (WE) nr 3286/94, które uchyliło rozporządzenie (EWG) nr 2641/84 ma zastosowanie wobec niniejszego postępowania;

rozporządzenie (WE) nr 3286/94 wprowadziło w art. 11 ust. 1 lit. b) możliwość formalnego zawieszenia postępowania. W takim przypadku na Komisji spoczywa zadanie nadzorowania prawidłowego zastosowania środków podjętych przez zainteresowane państwo trzecie, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 lit. b) rozporządzenia, o którym mowa;

na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3286/94, niniejsza decyzja o zawieszeniu zostaje przyjęta zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia. art. 14 przewiduje w szczególności, iż Komisja przyjmuje decyzję, która zostanie zakomunikowana Państwom Członkowskim i będzie ona miała zastosowanie po upływie okresu 10 dni, o ile żadne z Państw Członkowskich nie przekaże sprawy Radzie;

należy również przypomnieć, iż art. 11 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 3286/94 przewiduje, że jeżeli środki podjęte przez państwo trzecie zostaną uchylone, zawieszone lub niewłaściwie wdrażane, albo Komisja ma podstawy sądzić że taka sytuacja ma miejsce, albo wreszcie nieuwzględniono wniosku Komisji o przedłożenie informacji, to wówczas mogą zostać przyjęte wszelkie środki polityki handlowej zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia;

postępowanie w sprawie piractwa nagrań dźwiękowych Wspólnoty w Tajlandii należy zatem zawiesić. Komisja powinna w dalszym ciągu stale śledzić sytuację oraz regularnie informować Komitet Doradczy ustanowiony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 3286/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie w sprawie piractwa nagrań dźwiękowych Wspólnoty w Tajlandii zostaje niniejszym zawieszone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja obowiązuje od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1995 r.

W imieniu Komisji

Leon BRITTAN

Wiceprzewodniczący